

POLISH TRANSLATION of the Department for Education statutory guidance for schools and colleges:

Keeping children safe in education 2021

Annex A: Safeguarding information for school and college staff

“The following is a condensed version of Part one of Keeping children safe in education. It can be provided (instead of Part one) to those staff who do not directly work with children, if the governing body or proprietor think it will provide a better basis for those staff to promote the welfare of and safeguard children.”

Find KCSIE Part 1 and Annex A translated into 12 community languages at kcsietranslate.lgfl.net

Department
for Education

Keeping children safe in education 2021

Załącznik A: Informacje dotyczące bezpieczeństwa dla pracowników szkół podstawowych i wyższych

„Poniższy tekst jest skróconą wersją części pierwszej dokumentu Keeping children safe in education. Można go udostępnić (zamiast części pierwszej) pracownikom, którzy nie pracują bezpośrednio z dziećmi, jeśli organ zarządzający lub właściciel placówki

oświatowej uznają, że zapewni on tym pracownikom lepsze podstawy do ochrony dzieci i promowania ich dobra."

Rola pracowników szkół podstawowych i wyższych

1. **Wszyscy** są odpowiedzialni za ochronę i promowanie dobra dzieci. **Każdy**, kto ma kontakt z dziećmi, ma do odegrania ważną rolę.
2. Pracownicy szkół podstawowych i wyższych są szczególnie ważni, ponieważ mogą wcześniej rozpoznać problemy, zapewnić pomoc dziecku, promować dobro dziecka i zapobiec eskalacji problemów. Ważne jest, aby wszyscy pracownicy (również ci, którzy nie pracują bezpośrednio z dziećmi) zdawali sobie sprawę z ważnej roli, jaką odgrywają w ochronie dzieci.

Co pracownicy szkoły podstawowej i wyższej powinni wiedzieć

3. Dla celów zapewnienia ochrony, dzieckiem jest każda osoba poniżej 18 roku życia. Ochrona i promowanie dobra dzieci definiuje się dla celów niniejszych wytycznych jako:
 - ochrona dzieci przed maltretowaniem,
 - zapobieganie uszczerbkowi na zdrowiu psychicznym i fizycznym dzieci lub zaburzeniom w ich rozwoju;
 - zapewnienie dzieciom możliwości dorastania w warunkach bezpiecznej i skutecznej opieki, oraz
 - podejmowanie działań umożliwiających wszystkim dzieciom osiągnięcie najlepszych wyników.

Wszyscy pracownicy powinni:

- być świadomi systemów ochrony dzieci w swojej szkole podstawowej lub wyższej. Z systemami tymi należy zapoznać pracowników w ramach szkolenia wprowadzającego. Jako minimum, niniejszy załącznik oraz polityka ochrony dzieci powinny być udostępnione pracownikom podczas szkolenia wprowadzającego;
- na szkoleniu wprowadzającym należy zapewnić odpowiednie i regularnie aktualizowane szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i ochrony dzieci (w tym bezpieczeństwa w sieci). Ponadto wszyscy pracownicy powinni otrzymywać aktualizacje dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci, w tym bezpieczeństwa w sieci (na przykład pocztą elektroniczną, w biuletynach elektronicznych i na spotkaniach personelu), w miarę potrzeby, a co najmniej raz w roku, aby zapewnić im umiejętności i wiedzę pozwalające skutecznie chronić dzieci;
- znać tożsamość wyznaczonej osoby ds. ochrony (i jej zastępców) oraz wiedzieć, jak się z nią skontaktować;
- wiedzieć, co zrobić, jeśli dziecko powie im, że jest maltretowane lub zaniedbane. Pracownicy powinni też rozumieć, że nie mogą obiecywać dziecku, że nie powiedzą nikomu o zgłoszonym nadużyciu, ponieważ raczej nie będzie to w najlepszym interesie dziecka; oraz

- powinni być w stanie zapewnić wszystkie ofiary, że są traktowane poważnie, że otrzymają wsparcie i zostaną objęte ochroną. Ofiara w żadnym momencie nie powinna mieć wrażenia, że stwarza problem, zgłaszając nadużycie, przemoc seksualną lub molestowanie seksualne, ani nie powinna czuć się zawstydzona z powodu zgłoszenia.

Na co powinni zwracać uwagę pracownicy szkoły podstawowej i wyższej

Znęcanie się i zaniedbanie

4. Wiedza, jakich oznak szukać, ma kluczowe znaczenie dla wczesnej identyfikacji znęcania się i zaniedbań. **Wszyscy** pracownicy powinni być świadomi, jakie są oznaki znęcania się i zaniedbań, w tym wykorzystywania, aby mogli rozpoznać dzieci, które mogą potrzebować pomocy lub ochrony.
5. W przypadku niejasności pracownicy powinni zawsze radzić się wyznaczonej osoby ds. ochrony (lub jej zastępcy).

Formy znęcania się i zaniedbania

6. **Znęcanie się:** forma maltretowania dziecka. Ktoś może znęcać się nad dzieckiem lub zaniedbywać dziecko, wyrządzając krzywdę lub nie podejmując działań, aby zapobiec krzywdzie. Dzieci mogą być wykorzystywane przez inne dzieci lub dorosłych, w rodzinie lub w otoczeniu instytucjonalnym lub społecznym przez osoby im znane lub rzadziej przez osoby nieznane.
7. **Znęcanie się fizyczne:** forma nadużycia, która może obejmować bicie, potrząsanie, rzucanie, zatrucie, przypalanie lub poparzenie, topienie, duszenie lub wyrządzenie fizycznej krzywdy dziecku w inny sposób.
8. **Znęcanie się emocjonalne:** uporczywe maltretowanie emocjonalne dziecka, które powoduje poważne i negatywne skutki dla rozwoju emocjonalnego dziecka. Może to wiązać się z komunikowaniem dziecku, że jest bezwartościowe lub niekochane, gorsze lub cenione tylko o tyle, o ile zaspokaja potrzeby innej osoby. Każdy rodzaj maltretowania dziecka wiąże się z jakimś poziomem nadużycia emocjonalnego, choć może ono wystąpić samodzielnie.
9. **Wykorzystywanie seksualne:** polega na zmuszaniu lub nakłanianiu dziecka lub młodej osoby do wzięcia udziału w czynnościach seksualnych, niekoniecznie wiążących się z przemocą, bez względu na to, czy dziecko jest świadome tego, co się dzieje. Czynności te mogą obejmować kontakt fizyczny, w tym napaść przez penetrację (na przykład gwałt lub stosunek oralny) lub akty bez penetracji, takie jak masturbacja, pocałunki, ocieranie się i dotykanie przez ubranie. Może to również obejmować działania bezdotykowe, takie jak angażowanie dzieci w oglądanie lub tworzenie zdjęć o charakterze seksualnym, obserwowanie czynności seksualnych, zachęcanie dzieci do niewłaściwych zachowań lub przysposabianie dziecka do wykorzystywania seksualnego. Wykorzystywanie seksualne może mieć miejsce w internecie, a technologia może też zostać wykorzystana do ułatwienia wykorzystywania poza internetem. Wykorzystywanie seksualne nie jest popełniane wyłącznie przez dorosłych mężczyzn. Akty wykorzystania seksualnego mogą popełniać również kobiety, podobnie jak inne dzieci. Wykorzystywanie seksualne dzieci przez inne dzieci (znane również jako znęcanie się dzieci nad innymi dziećmi – peer on peer abuse) jest szczególną kwestią bezpieczeństwa

w edukacji i **wszyscy** pracownicy powinni być świadomi tego zjawiska oraz polityki i procedur szkoły podstawowej lub wyższej dotyczących postępowania w takich przypadkach.

10. **Zaniedbanie:** uporczywe niezaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i/lub psychologicznych dziecka mogące prowadzić do poważnego upośledzenia zdrowia lub rozwoju dziecka. Zaniedbanie może wiązać się z tym, że rodzic lub opiekun nie może zapewnić odpowiedniej żywności, odzieży i schronienia (w tym pozbawienie domu lub porzucenie); chronić dziecka przed krzywdą fizyczną i emocjonalną lub niebezpieczeństwem; zapewnić odpowiedniego nadzoru (w tym korzystanie z nieodpowiednich opiekunów); lub zapewnić dostępu do odpowiedniej opieki medycznej lub leczenia. Może również obejmować zaniedbanie lub brak reakcji na podstawowe potrzeby emocjonalne dziecka.

11. Wszyscy pracownicy powinni być świadomi, że seksualne i przestępcze wykorzystywanie dzieci jest formą znęcania się nad dziećmi.

Wyzwania dla bezpieczeństwa

12. Wszyscy pracownicy powinni mieć świadomość problemów, które mogą stanowić zagrożenie dla dzieci. Zachowania związane z takimi problemami jak zażywanie narkotyków, nadużywanie alkoholu, celowe unikanie szkoły, poważne akty przemocy (w tym związane z handlem narkotykami – county lines), radykalizacja oraz udostępnianie za zgodą i bez zgody nagich i półnagich zdjęć i/lub filmów¹ (znane również jako zdjęcia o charakterze seksualnym tworzone przez młodzież) stanowią zagrożenie dla dzieci.

Znęcanie się dzieci nad innymi dziećmi

13. Wszyscy pracownicy powinni być świadomi, że dzieci mogą znęcać się nad innymi dziećmi. Może to mieć miejsce zarówno w szkole podstawowej/wyższej, jak i poza nią, a także w sieci. Ważne jest, by wszyscy pracownicy rozpoznawali wskaźniki i oznaki znęcania się dzieci nad innymi dziećmi i wiedzieli, jak je rozpoznać i jak reagować na zgłoszenia takich nadużyć.

14. Wszyscy pracownicy powinni mieć jasność co do polityki i procedur stosowanych przez szkołę w odniesieniu do znęcania się dzieci nad innymi dziećmi. Znęcanie się dzieci nad innymi dziećmi obejmuje (ale nie ogranicza się do):

- nękanie (w tym cybernękanie, nękanie oparte na uprzedzeniach i dyskryminacji);
- nadużycia w intymnych, osobistych relacjach między rówieśnikami;
- fizyczne znęcanie się, które może obejmować bicie, kopanie, potrząsanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy lub szkody fizyczne spowodowane w inny sposób;
- przemoc seksualna, taka jak gwałt, napaść przez penetrację i napaść seksualna;

¹ Udostępnianie zdjęć za zgodą, zwłaszcza między starszymi dziećmi w tym samym wieku, może wymagać innej reakcji. Może to nie być obraźliwe, ale dzieci nadal muszą wiedzieć, że jest to nielegalne. Natomiast udostępnianie bez zgody jest nielegalne oraz obraźliwe. [UKCIS](https://www.ukcis.org) dostarcza szczegółowych porad dotyczących problemu udostępniania nagich i półnagich zdjęć i filmów.

- molestowanie seksualne, takie jak komentarze, uwagi, żarty o charakterze seksualnym oraz molestowanie seksualne w internecie;
- udostępnianie bez zgody nagich i półnagich zdjęć i/lub filmów;
- zmuszanie do aktywności seksualnej bez zgody, np. zmuszanie kogoś do rozbierania się, dotykania się lub do aktywności seksualnej z osobą trzecią;
- upskirting, który zazwyczaj polega na zrobieniu zdjęcia pod ubraniem osoby bez jej pozwolenia, z zamiarem zobaczenia narządów płciowych lub pośladków w celu uzyskania satysfakcji seksualnej lub upokorzenia ofiary albo sprawienia jej przykrości;
- rytuały typu inicjacyjnego/otrzesiny i przemoc z nimi związana (może to obejmować molestowanie, znęcanie się lub poniżanie stosowane jako inicjowanie osoby w grupie i może również obejmować działania przez internet).

Jakie działania powinni podjąć pracownicy szkoły podstawowej i wyższej w razie obaw o dobro dziecka

15. Personel pracujący z dziećmi powinien przyjąć postawę „**to się może tu zdarzyć**”. W trosce o dobro dziecka personel powinien zawsze działać **w najlepszym interesie** dziecka.
16. Nie należy zakładać, że ktoś inny podejmie działania i udostępni informacje, które mogą mieć kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa dzieci.
17. Jeśli personel ma **jakiegokolwiek obawy** dotyczące dobra dziecka, należy natychmiast podjąć działania. Personel powinien postępować zgodnie z polityką ochrony dzieci obowiązującą w danej szkole podstawowej lub wyższej i porozmawiać z wyznaczoną osobą ds. ochrony (lub jej zastępcą). W przypadku nieobecności wyznaczonej osoby ds. ochrony pracownicy powinni porozmawiać z członkiem kierownictwa wyższego szczebla szkoły podstawowej lub wyższej.
18. Wyznaczona osoba ds. ochrony (lub jej zastępca) będzie na ogół kierować kolejnymi krokami postępowania, w tym kto jeszcze w szkole podstawowej lub wyższej powinien zostać poinformowany i czy przekazać sprawę do opieki społecznej ds. dzieci i/lub policji. W niektórych przypadkach pracownicy opieki społecznej ds. dzieci będą oczekiwać od personelu wsparcia procesu przygotowania opinii. W takim wypadku wyznaczona osoba ds. ochrony (lub jej zastępca) udzieli personelowi wsparcia.

Dlaczego to wszystko jest ważne?

19. Ważne jest, aby dzieci otrzymały właściwą pomoc we właściwym czasie, aby zmniejszyć zagrożenie i zapobiec eskalacji problemów. Badania i analizy poważnych przypadków (serious case review, SCR) wielokrotnie wskazywały na niebezpieczeństwa związane z niepodejmowaniem natychmiastowych i skutecznych działań. Przykłady złych praktyk obejmują niepodejmowanie działań i niezgłaszanie wczesnych oznak nadużyć i zaniedbań.

Jakie działania powinni podjąć pracownicy szkoły podstawowej i wyższej, jeśli mają obawy dotyczące innego członka personelu, który może stanowić zagrożenie dla dzieci

20. Jeśli pracownicy mają obawy dotyczące innego członka personelu, który może stanowić zagrożenie dla dzieci (w tym wolontariuszy, nauczycieli zastępczych, robotników i gości),

powinni porozmawiać z dyrektorem szkoły lub innym członkiem kierownictwa wyższego szczebla szkoły podstawowej lub wyższej.

Jakie działania powinni podjąć pracownicy szkoły podstawowej lub wyższej, jeśli mają obawy o przestrzeganie praktyk ochrony dzieci w szkole podstawowej lub wyższej

21. Wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni mieć poczucie, że mogą zgłaszać nieodpowiednie lub niebezpieczne praktyki i potencjalne błędy w systemie zabezpieczeń szkoły podstawowej lub wyższej i wiedzieć, że takie obawy zostaną przez kierownictwo wyższego szczebla potraktowane poważnie.

22. Należy posiadać odpowiednie procedury zgłaszania nieprawidłowości do kierownictwa wyższego szczebla szkoły podstawowej lub wyższej. Jeżeli personel ma poczucie, że nie może zgłosić nieprawidłowości pracodawcy lub uważa, że zgłoszone obawy dotyczące bezpieczeństwa nie zostały zbadane, należy skorzystać z [NSPCC whistleblowing advice line](#) (linia NSPCC do zgłaszania nieprawidłowości). Pracownicy mogą zadzwonić pod numer 0800 0800028 0285 – linia jest dostępna od 8:00 do 20:00, od poniedziałku do piątku oraz wysłać e-mail: help@nspcc.org.uk. Można też pisać na adres: National Society for the Prevention of Cruelty to Children (NSPCC), Weston House, 42 Curtain, Road, London EC2A 3NH.